

Elállás joga a távollevők között kötött szerződésekről szóló

17/1999. (II. 5.) Korm. rendelet alapján

A fogyasztó a szerződéstől nyolc munkanapon belül indokolás nélkül elállhat.

A fogyasztó az elállás jogát attól a naptól kezdve gyakorolhatja, amikor az árut átvette, szolgáltatás nyújtása esetében pedig, amikor a szerződést megkötötte, feltéve, hogy az értékesítő a 3. § szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett.

Ha az értékesítő nem tesz eleget a 3. § szerinti tájékoztatási kötelezettségének, a fogyasztó az elállás jogát az áru átvételének napjától, szolgáltatás nyújtása esetében pedig a szerződés megkötésének napjától számított három hónapon belül gyakorolhatja. Ha a 3. § szerinti tájékoztatásra a (3) bekezdésben meghatározott három hónapon belül sor kerül, a fogyasztó számára az elállásra nyitva álló nyolc munkanapos határidő attól a naptól kezdődik, amikor a tájékoztatót kézhez kapta.

Az értékesítő köteles a fogyasztó által kifizetett összeget haladéktalanul, de legkésőbb az elállást követő harminc napon belül visszatéríteni. A fogyasztó viseli az elállási jog gyakorlása miatt az áru visszaszolgáltatásával kapcsolatban felmerült költségeket. A fogyasztót ezen felül egyéb költség nem terheli. Az értékesítő azonban követelheti az áru nem rendeltetésszerű használatából eredő kárának megtérítését.

A felek eltérő megállapodása hiányában a fogyasztó nem gyakorolhatja a 4. § szerinti elállási jogot

- a) szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződés esetében, ha a nyolc munkanapos elállási határidő lejárt előtt az értékesítő a teljesítést a fogyasztó beleegyezésével megkezdte;
- b) olyan áru értékesítésére, illetve szolgáltatás nyújtása esetében, amelynek ára, illetve díja a pénzügyi értékesítő által nem irányítható ingadozásától függ;
- c) olyan áru értékesítése esetében, amely a fogyasztó személyéhez kötött, illetve amelyet a fogyasztó utasításai alapján vagy kifejezett kérésére állítottak elő, vagy amely természeténél fogva nem szolgáltatható vissza vagy gyorsan romlandó;
- d) hang-, illetve képfelvétel, valamint számítógépi szoftver példányára vonatkozó szerződés esetében, ha a csomagolást a fogyasztó felbontotta;
- e) hírlap, folyóirat és időszaki lap terjesztésére vonatkozó szerződés esetében;
- f) szerencsejáték-szerződés esetében.

Ha az áru árát vagy a szolgáltatás díját részben vagy egészében az értékesítő által nyújtott kölcsön fedezi, a fogyasztó a 4. § szerinti elállási jogának gyakorlása a fogyasztási kölcsönszerződést is felbontja.

A fogyasztó az értékesítőnek a fogyasztási kölcsönszerződés felbontásából eredő kárát nem köteles megtéríteni, és tőle kamat vagy egyéb költség sem követelhető. Az értékesítő azonban követelheti a fogyasztótól a kölcsönszerződés megkötéséből eredő kárának megtérítését, feltéve, hogy a kölcsönszerződésben ezt a kár elemeinek és összegszerűségének meghatározásával kifejezetten kikötötte, és a 3. § szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett.

Az (1)-(2) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni, ha az áru árát vagy a szolgáltatás díját részben vagy egészben harmadik személy által nyújtott fogyasztási kölcsön fedezi, feltéve, hogy a fogyasztási kölcsönszerződés a pénzügyi intézmény és az értékesítő előzetes megállapodásán alapul. Az értékesítő köteles a fogyasztó elállásáról a pénzügyi intézményt haladéktalanul értesíteni.